

— вироблення у студентів навичок підготовки і прийняття відповідних рішень, обробки інформації, здійснення необхідних розрахунків;

— інтегрування теоретичних знань і практичних навичок студентів у єдину систему і приведення їх у відповідність із поточними потребами ринку праці.

Критерієм успішності проведення тренінгу буде слугувати ефективність командної взаємодії в роботі групи, уміння вирішувати групові завдання.

Під час проведення тренінгу можуть бути використані такі методи активізації навчання, як робота в малих групах, кейс-метод, мозковий штурм, презентація, дискусія тощо.

Строкань І. В., викладач кафедри іноземних мов ФЕФ

САМООСВІТА ВИКЛАДАЧА НЕМОВНОГО ВНЗ, ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОСТУ

*«Хто дорожить життям думки, той знає дуже добре,
що справжня освіта — це тільки самоосвіта.»*

Д. Писарев

На початку двадцять першого століття головними чинниками економічного поступу є зростання інтелектуального потенціалу нації та науково-технічні інновації. В умовах освітніх реформ, розвитку нових технологій, постійних змін у різних галузях людського життя діяльність викладача потребує постійного оновлення та перебудови.

Самоосвіта — це діяльність викладача, спрямована на розширення й поглиблення знань та вмінь, підвищення рівня предметної підготовки. Самоосвіта є важливою індивідуальною формою праці викладача. Кількість часу та сил, які викладач витрачає на самоосвіту, залежить від його мотивації. Якщо є бажання досягти вищого рівня, відповідними будуть і результати.

Працювати над собою викладач починає ще зі студентської лави. Вже в університеті нам дають можливість обмежувати чи збільшувати обсяг навантаження та інформації, яку б ми хотіли засвоїти. З певним багажем знань молодий спеціаліст іде працю-

вати в університет. Якщо знання у нього вже є, то вміння їх подавати він відшліфовує на місці. Він вчиться сам, переживає перші перемоги та невдачі, шукає себе. Коли педагог не вдосконалює себе, не експериментує, не шукає способи, щоб покращити результат, не буде високого рівня знань і у студентів. Він має відповідати за себе, бо його рівень підготовки впливає на загальний стан у царині освіти.

Оцінка своїх можливостей і прагнення більшого — перший крок до самовдосконалення. Аналізуючи свою діяльність ми порівнюємо те, що планували зробити, з тим, що маємо на виході. У дискусії із собою народжується істина, тобто якась ідея, що покращить результат.

Самоосвітня діяльність викладача немовного ВНЗ включає:

- науково-дослідницьку роботу з проблемою;
- вивчення наукової, методичної та навчальної літератури;
- вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду;
- теоретичне обґрунтування та практичну апробацію особистих напрацювань.

Отже, нинішній викладач вищої школи має постійно підвищувати рівень педагогічної самоосвіти, гармонійно поєднуючи вітчизняний педагогічний, науковий і практичний досвід та європейські стандарти вищої освіти.

Сущенко О. М., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри фінансів

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ АКТИВІЗАЦІЇ РОБОТИ ЗІ СТУДЕНТАМИ

1. Обговорення окремих тем в аудиторії є процесом, який включає всі способи вербального спілкування між студентами та викладачем. Дискусія є одним з варіантів такого обговорення, яке, проте, передбачає поєднання багатьох індивідуальних «дискусійних кроків». На противагу лекції, коли в більшості має місце монолог викладача, дискусія дає можливість присутнім прийняти активну участь в обговоренні визначеного кола питань [Henning, P. 2].

2. Організаційною формою проведення дискусії є дискусійний клуб, де до обговорення можуть бути запропоновані питання, які